

Sygn. akt II Ca 774/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 listopada 2013r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Longina Góra

SO Maria Kołcz

Protokolant: Alicja Marciniak

po rozpoznaniu w dniu 28 listopada 2013r. w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa K. S.

przeciwko Przedsiębiorstwu (...) SA w K.

o zwolnienie od egzekucji

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku

z dnia 9 lipca 2013r., sygn. akt I C 448/13

I oddala apelację;

II zasądza od powódki na rzecz strony pozwanej 90zł kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt II Ca 774/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 9 lipca 2013 r. Sąd Rejonowy w Kłodzku oddalił powództwo K. S. wniesione przeciwko Przedsiębiorstwu (...) S.A. z/s w K. o zwolnienie od egzekucji chłodziarki S. (...), zajętej w postępowaniu egzekucyjnym, prowadzonym przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kłodzku Marcina Bąka pod sygn. akt KM 121/13, z wniosku wierzyciela A. K. przeciwko dłużnikom A. D. i W. S. oraz zasądził od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę 197 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Rozstrzygnięcie Sąd oparł na podstawie ustalonego następująco stanu faktycznego: w dniu 19 czerwca 2012r. powódka nabyła od P. P. chłodziarkę S. (...) za cenę 4.400 zł. W dniu 19.02.2013r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Kłodzku Marcin Bąk, prowadzący postępowanie egzekucyjne z wniosku wierzyciela A. K. przeciwko dłużnikom A. D. i W. S. pod sygn. akt KM 121/13, dokonał zajęcia ruchomości w postaci lodówki dwudrzwiowej z podajnikiem na lód marki S., ustalając jej wartość na kwotę 1300 zł. Zajęty przedmiot znajdował się we władaniu dłużnika w K. przy ul. (...).

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd uznał, że powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie, bowiem powódka nie wykazała, że w wyniku zajęcia przedmiotowej chłodziarki zostały naruszone jej prawa (art. 841 § 1 k.p.c.), a w szczególności, że stanowi ona własność powódki (art. 6 k.c.). Sąd przytoczył treść przepisu art. 339 k.c. oraz art. 341 k.c. i wyjaśnił, że powódka winna była obalić określone w tym przepisie domniemania, dowodząc, że faktyczne władanie przez dłużników zajęta w postępowaniu egzekucyjnym chłodziarką jest posiadaniem zależnym lub dzierżeniem, tymczasem z przedłożonego przez powódkę dokumentu faktury VAT nr (...), zgodnie ze stanowiskiem pozwanej, wynika co najwyżej, że powódka, w dniu 19.06.2012 r. nabyła od P. P. chłodziarkę S. (...), za cenę 4.400 zł; dokument ten nie dowodzi, że w chwili zajęcia przedmiotowa ruchomość, znajdująca się we władaniu dłużników w miejscu ich zamieszkania w K. przy ul. (...), była własnością powódki. Sąd przyjął za słuszny zarzut pozwanej, że od daty zakupu do chwili zajęcia przez komornika prawo własności do rzeczy mogło być kilkakrotnie przenoszone (np. w drodze darowizny), skoro zatem dłużnicy byli w stałym nieprzemijającym posiadaniu przedmiotowej chłodziarki i z niej korzystali w lokalu mieszkalnym, to należy domniemywać, że w dniu zajęcia byli właścicielami tej rzeczy a domniemania tego powódka nie obaliła również za pomocą dowodu z jej zeznań (k-54), które Sąd ocenił, jako niewiarygodne. Sąd nie dał wiary powódce, że przedmiotową lodówkę kupiła dla siebie i jedynie użyczyła ją dłużnikom, skoro, jak zeznała, nie potrzebowała jej, a kupiła „żeby mieć”, przez dziesięć lat nie korzystała z lodówki i nie miała miejsca, żeby ją wstawić. Według Sądu Rejonowego, trudno uznać, że powódka kupiła sobie lodówkę za obiektywnie wysoką cenę 4.400 zł (ponad dwukrotnie przekraczającą jej miesięczne dochody), skoro jej nie potrzebowała i jak twierdzi, przez dziesięć lat, obywała się bez chłodziarki, ponieważ „mało kiedy mieszkała w domu” i „taki system jej odpowiadał”. Zeznania powódki Sąd ocenił jako nielogiczne, wewnętrznie sprzeczne, niezgodne z doświadczeniem życiowym, skierowane jedynie na udaremnienie egzekucji z części majątku jej krewnych. Powódka ponadto – w ocenie Sądu - bezzasadnie zaslaniała się niepamięcią, czy niewiedzą co do niewygodnych dla niej szczegółów, odnośnie pytań pełnomocnika strony pozwanej, zmierzających do ustalenia jej faktycznej sytuacji majątkowej, co rzutowało na ocenę jej zeznań pod względem wiarygodności. Sąd wyjaśnił, że oddalił wnioski powódki o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków P. P. i A. P. na okoliczność zakupu przez powódkę chłodziarki, bowiem pozwana nie kwestionowała faktu nabycia przez powódkę dnia 19.06.2012r. chłodziarki S.(...) na podstawie dołączonej do pozwu faktury, zarzucając, że prawo własności rzeczy nie przysługiwało powódce w chwili zajęcia. Sąd oddalił wnioski powódki, zgłoszone na rozprawie w dniu 9 lipca 2013r. o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków W. S. i T. D., jako spóźnione (art. 217§2 kpc) - powódka nie uprawdopodobniła braku winy w opóźnieniu, twierdząc, że „wystarczy dołączona do pozwu faktura”, przy czym uwzględnienie spóźnionych dowodów, wbrew sprzeciwowi pozwanej, spowodowałoby zwłokę w rozpoznaniu sprawy (świadkowie zawnioskowani przez powódkę nie byli obecni w sądzie w dniu rozprawy) a nadto w sprawie nie wystąpiły inne wyjątkowe okoliczności, pozwalające na uwzględnienie spóźnionych wniosków dowodowych. Co do orzeczenia o kosztach procesu Sąd powołał przepisy art. 98 § 1 i 3 kpc w zw. z § 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.), nadto powódka, jako przegrywająca sprawę winna zwrócić stronie pozwanej koszty procesu, w skład których wchodzi wynagrodzenie pełnomocnika, będącego adwokatem (180 zł) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł).

Powyższy wyrok w całości zaskarżyła apelacją powódka zarzucając:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mający wpływ na jego treść a polegający na przyjęciu, że powódka nie była właścicielką zajętej w postępowaniu egzekucyjnym chłodziarki S.(...),
2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mający wpływ na jego treść a polegający na uznaniu, że powódka nie wykazała naruszenia jej praw i nie wykazała przynależnego jej prawa własności ruchomości,
3. naruszenie przepisów prawa procesowego, a to art. 227 k.p.c. przez oddalenie wniosków dowodowych powódki o dopuszczenie dowodów z zeznań świadków W. S. i T. D., P. P. i A. P., które mają dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie,

4. naruszenie przepisów prawa procesowego, a to art. 132§1 k.p.c. i 207 k.p.c. poprzez zwrócenie powódce pisma procesowego z dnia 27.06.2013 r., podczas gdy pełnomocnik powódki nie posiadał informacji o wstąpieniu do sprawy pełnomocnika pozwanej,

5. naruszenie przepisów prawa procesowego, a to art. 217§2 k.p.c. poprzez oddalenie wniosków dowodowych powódki jako spóźnionych,

6. naruszenie przepisów prawa procesowego, a to art. 233§1 k.p.c. przez sformułowanie oceny zebranego materiału dowodowego z przekroczeniem zasad logiki i doświadczenia życiowego oraz z pominięciem szeregu istotnych okoliczności i wnioskowanych dowodów, czego efektem było błędne przyjęcie, że powódka nie była właścicielką zajętej chłodziarki.

Powołując się na przepis art. 368 k.p.c. powódka wniosła o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez zwolnienie od egzekucji chłodziarki S. (...), zajętej przez asesora komorniczego Marcina Bąka, zastępcy odwołanego komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kłodzku w sprawie o sygn. akt KM 121/13 oraz zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki kosztów procesu, w tym kosztów postępowania apelacyjnego oraz kosztów zastępstwa adwokackiego za dwie instancje według norm przepisanych, ewentualnie wniosła o uchylenie wyroku Sądu I instancji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu, dopuszczenie dowodu z zeznań świadków W. S., T. D., P. P. i A. P. na okoliczności wskazane w piśmie z dnia 27.06.2013 r.

Strona pozwana w odpowiedzi na apelację wniosła o jej oddalenie i zasądzenie od powódki na rzecz strony pozwanej kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Okręgowy zważył:

Apelacja powódki jest bezzasadna i podlega oddaleniu. Sąd Rejonowy niewadliwie ustalił stan faktyczny, rzetelnie go ocenił i, stosując właściwe przepisy, trafnie uznał bezzasadność powództwa. Sąd odwoławczy, zgodnie z art. 382 k.p.c., przyjmuje za własne ustalenia faktyczne i ocenę prawną Sądu pierwszej instancji. Kontrola instancyjna rozstrzygnięcia pod kątem zarzutów apelacji nie wykazała w przeważającej części istnienia wskazywanych w nich uchybień, zarzuty nie znajdują żadnego potwierdzenia w materiale dowodowym, również w apelacji powódka nie powołała żadnych faktów, które miałyby świadczyć o zasadności twierdzeń apelującej mogących mieć wpływ na prawidłowość orzeczenia. Zgodzić należałoby się wyłącznie z zarzutem apelacji, że istotnie pełnomocnik powódki nie miał informacji o wstąpieniu do sprawy pełnomocnika strony pozwanej, z czym wiązał się obowiązek bezpośredniego doręczenia temu pełnomocnikowi pisma procesowego, które następnie zostało przez Sąd Rejonowy zwrócone a wnioski dowodowe zgłoszone na rozprawie w dniu 9 lipca 2013 r. oddalone jako spóźnione. Zarzut ten jednak pozostaje bez wpływu na treść orzeczenia. Przede wszystkim zauważyć trzeba, że pełnomocnik powódki na tej rozprawie nie zwrócił uwagi sądu i nie zgłosił na podstawie art. 162 k.p.c. zastrzeżenia do podjętego postanowienia o oddaleniu spóźnionych wniosków dowodowych, w związku z czym utracił prawo powoływania się na to uchybienie w apelacji. Nadto, jak wynika ze zgłoszonego na rozprawie w dniu 9 lipca 2013 r. wniosku dowodowego o przesłuchanie świadków, został on powołany „na okoliczność zakupu przez powódkę chłodziarki” i mimo opozycji strony pozwanej wskazującej, że pełnomocnik powódki powinien wykazywać stosunek prawny, jakim jest prawo własności i powoływać na tę okoliczność stosowne dowody, wniosek w części dotyczącej tezy dowodowej nie został zmodyfikowany. Okoliczność zakupu przez powódkę opisanej chłodziarki została przez nią wykazana dokumentem, jakim jest faktura i nie była ona kwestionowana przez stronę pozwaną, zatem nie wymagała dowodu (art. 229 k.p.c.), zatem Sąd Rejonowy prawidłowo oddalił tak sformułowany wniosek dowodowy (art. 217§3 k.p.c.). Sąd Okręgowy aprobejuje w pełni rozważania Sądu pierwszej instancji, które doprowadziły do wniosku, że powódka nie udowodniła w tym postępowaniu, iż chłodziarka w dniu jej zajęcia przez komornika stanowiła jej własność a zatem, że zachodzą warunki do zwolnienia przedmiotu od egzekucji na podstawie art. 841§1 k.p.c., wobec czego brak jest potrzeby ponownego ich przytaczania. Dodatkowo tylko zauważyć trzeba, że zeznania powódki, uznane za niewiarygodne przez Sąd Rejonowy, pozostają w sprzeczności nie tylko z zasadami logiki i doświadczenia życiowego, ale także z treścią protokołu zajęcia ruchomości z dnia 19 lutego 2013 r. (k. 31 akt), w którym dłużniczka W. D. (S.) w dniu zajęcia między innymi chłodziarki S., nie

złożyła stosownego oświadczenia o tym, że nie jest właścicielem tej rzeczy, mimo iż protokół ten, podpisany przez dłużniczkę, zawiera odpowiednią uwagę o treści „Dłużnik wymienia jako właściciela rzeczy wymienionych pod nr porządkowym protokołu”, ale miejsce na wpisanie takiego właściciela zostało wykreślone, bez żadnej adnotacji dłużniczki o przysługiwaniu prawa własności chłodziarki powódce. Powtórzyć zatem trzeba za Sądem Rejonowym, że powódka nie obaliła usuwalnego domniemania, że posiadaczem samoistnym jest osoba, która faktycznie rzeczą włada, tj. dłużniczka. Uzasadnienie apelacji nie opiera się na żadnych rzeczowych argumentach a jedynie polemizuje z logicznymi wnioskami Sądu Rejonowego wyprowadzonymi z materiału dowodowego, co w żaden sposób nie podważa prawidłowości rozstrzygnięcia.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 385 k.p.c. Sąd Okręgowy oddalił apelację powódki o kosztach postępowania apelacyjnego orzekając na podstawie art. 98§1 k.p.c. w zw. z §6 pkt 2 i §13 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokatów oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez adwokata ustanowionego z urzędu (j.t. Dz. U. z 2013 r., poz. 461).